

Що ж, авторучка

Ліна Костенко

Що ж, авторучка — це не шабля із піхов.
Ворожа кров не бризне з-під пера.
І лиє дощ. І гетьман не приїхав.
Неслушний час. І все-таки пора.

Пора, пора!
Живеться, як на Етні.
Ганьбу віків лиш магма відпере.
Це лиш слова. Зате вони безсмертні.
Вгамуйте лють. Їх куля не бере.